

**Рівненський державний гуманітарний університет
Історико-соціологічний університет
Кафедра політичних наук**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПОЛІТИКИ

**МАТЕРІАЛИ
IV МІЖВУЗІВСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ПОЛІТОЛОГІВ**

15 березня 2013 р.

Рівне–2013

УДК 32
ББК 66
А 43

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПОЛІТИКИ. Матеріали ІV міжвузівської науково-практичної конференції молодих політологів. 15 березня 2013 р. – Рівне: РДГУ, 2013. – 117 с.

Ухвалено до друку рішенням кафедри політичних наук РДГУ
Протокол № 4 від 25 квітня 2013 р.

ЗМІСТ

Секція 1. ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Оверчук Ольга	Сучасні українські рухи протесту: вплив стереотипів	6
Герасимчук Таміла	Фінансування виборчої кампанії 2012 р. в Україні	8
Івчик Наталія	Соціал-національна риторика в електронних ресурсах України	11
Валюх Людмила	Аксіологічні аспекти аналізу політичної влади	12
Ануфрієнко Олександр	Вибори по-українськи: деструктивні виборчі технології	14
Венгринюк Лідія	Львів як простір існування політики пам'яті	17
Кремінська Олена	Правове рулювання міграційних процесів в Україні	21
Шкуро Антон	Системний та неінституціональний методи у дослідженні політичних рішень	23
Мельник Віра	Теорії та методи аналізу політичного процесу	26
Дикун Ганна	Роль дискурсу в сучасній політичній діяльності	29
Мельник Ірина	Проблеми становлення демократії в Україні	31
Панченко Оксана	Міжмуніципальне співробітництво як ефективний інструмент покращення муніципальних послуг в Україні	33
Федушка Алла	Етнополітична проблема та мультикультуралізм в Україні	35
Федорів Христина	Вплив Українського інституту національної пам'яті на формування історичної пам'яті	37
Мельничук Ольга	Проблеми реалізації екологічної політики України	39
Поліщук Олександр	Особливості виборчої системи в сучасній Україні	41
Ошурко Юлія	Особливості української електоральної культури	43
Примак Станіслав	Участь протестантських конфесій у суспільно-політичному житті сучасної України	44
Ралець Андрій	Інституалізація політичної опозиції в Україні	47

Ричко Вікторія	Друковані ЗМІ у виборчих кампаніях в Україні 2010-2012 рр.: політико-технологічний аспект (на прикладі Рівненської області)	49
СЕКЦІЯ 2. СВІТОВА ПОЛІТИКА ТА МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ		
Невинна Галина	Теорія пасіонарності Л.М. Гумільова в контексті історії України	51
Горюнова Євгенія	Нова концепція російської зовнішньої політики: виклики для України	52
Збрицька Лариса	Інтернет як основний канал комунікації сучасної світової спільноти	55
Юрчак Віталія	Динаміка франко-американських двосторонніх відносин (2003-2011 рр.)	56
Малиновська Наталія	Роль комунікаційного менеджменту у зовнішній політиці Франції (арабський вектор)	59
Петрович Інна	Польща в загальноєвропейських інституціях Європейського Союзу	62
Габрилевич Альона	Процеси євроінтеграції в умовах глобальної політичної кризи в Європейському союзі	64
Безнос Микола	Концептуальні засади чорноморської стратегії НАТО у постбіполярний період	67
Генегі Ірина	Росія – США: проблеми та перспективи двосторонніх відносин (1990-і роки)	70
Трутенко Андрій	Моделі зовнішньополітичного розвитку України	73
Бараболя Тарас	Особливості функціонування політичного режиму Ісламської республіки Іран	75
Ліннік Юрій	Проблеми профілактики ісламського екстремізму	78
Самостьян Юлія	До питання про сутність міжнародної інформаційної безпеки	80
Цицик Наталія	70-річчя Волинської трагедії та площини феномену пам'яті українців та поляків на сучасному етапі	83
СЕКЦІЯ 3. Проблеми і перспективи політичної модернізації в Україні		
Лесняк Віталій	Особливості становлення та функціонування сучасного іспанського парламентаризму	86
Десятничук Ігор	Чехословацька еміграція і шляхи розв'язання «німецького питання» в 1939-1941 рр.	88

Шевчук Наталія	Контент-аналіз як методологічна основа для політологічних досліджень	90
Наумов Андрій	Рівень довіри до армії та церкви в сучасному російському соціумі	93
Синяк Степан	Взаємовідносини польських парамілітарних організацій з місцевим населенням Волині у 1921-1939 рр.	96
Мельник Роман	Особливості процесу суверенізації в системі російського федералізму	97
Заболотовська Оксана	„Старі”/„нові” етнічні спільноти Чеської республіки	100
Колесницька Наталія	Бренд територій як політична технологія	102
Гудіна Вікторія	Державна програма переселення співвітчизників у Російську Федерацію	105
Байрак Сергій	Особливості здійснення адміністративного нагляду за діяльністю органів місцевого самоврядування Республіки Польща	107
Рудомьоткін Артем	Трансляція насилля у телевізійних програмах і кіноіндустрії, як спосіб маніпулятивного впливу на свідомість суспільства	109
Жуковська Аліса	Правовий захист ЗМІ як інститут громадянського суспільства Болгарії	111
Фортельний Ігор	Специфіка процесу переходу до демократії на пострадянському просторі	113
Легновська Лілія	Сучасні тенденції взаємодії армії та суспільства	116

Синяк Степан Леонідович (викладач кафедри політичних наук Рівненського державного гуманітарного університету)

ВЗАЄМОВІДНОСИНИ ПОЛЬСЬКИХ ПАРАМІЛІТАРНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З МІСЦЕВИМ НАСЕЛЕННЯМ ВОЛИНІ У 1921-1939 РР.

Після підписання Рижського мирного договору в 1921 р. до новоутвореної Другої Речі Посполитої відійшли західноукраїнські землі по лінії Керзона. Згідно цього договору остаточно за поляками і було закріплено західноукраїнські та західнобілоруські землі. Тому для українського населення, що перебувало під Польщею розпочався новий етап колонізації. Одним з інструментів даного процесу на західноукраїнських землях, зокрема на Волині, було утворення польських парамілітарних організацій, що передбачало закріплення на місцях польської влади з подальшою економічною, господарською та культурно-освітньою підтримкою польських військових переселенців.

Українсько-польські відносини міжвоєнного періоду, були складними й суперечливими. Польська влада не вважала за необхідне поважати права місцевого населення краю. Не дивно, що протягом усього міжвоєнного періоду українське селянство Західної України перебувало в опозиції до польського режиму, домагаючись своїх прав або легальними методами, що не становили загрози для їхнього становища, або вдавалися до радикальних заходів без огляду на те, якими можуть бути наслідками.

Українське незможне селянство, що становило більшу частину населення західноукраїнських земель, перебувало в критичній ситуації. Невдоволені соціально-економічним становищем, зневажені представниками польської державної адміністрації, колоністами, селяни чинили стихійний або організований опір створенню нових польських поселень.

Умови життя та роботи колоністів у Волинському воєводстві були важкими. Місцеве населення відносилося до них ворожо, це пояснювалось тим, що місцеве населення було невдоволене тим, що землю, яку отримали осадники, повинні були отримати українці безкоштовно. „Щоденник Волинський” (Dziennik Wołyński) писав у вересні 1923 р. про страшний випадок. До працюючого на своєму полі осадника підійшли декілька місцевих хлопців. Спочатку говорили вони, що він повинен залишити землю та повернутись до себе на батьківщину, осадник відповів тим, що він уже живе там. Тоді ж хлопці рушили на нього та відрізали йому генеталії (ucięli). Погрози та боязнь за своє життя для осадників не зникло навіть уже після кількох років проживання на Волині. Син одного із осадників писав: „Колонія, що знаходилась у Ковельському повіті, була оточена кільцем з українських сіл. Страйки та сутички, а також погрози з боку українців, погрози у вигляді стукання по ночах у двері поляків. Осадників було мало, а така ситуація вносила невпевненість та боязнь, а також важкий стан відчаю”.

Осадники ставили собі за мету також слідкувати за діяльністю агітаторів від політичних партій та поляків, які у своїх висловлюваннях критикували та підбурювали місцевих людей до боротьби з військовими осадниками. „Життя Волині” (Życie Wołynia) у №9 за 1 березня 1925 р. писало: „Волинські сенатські депутати у складі М. Васиньчука, М. Чузмая та С. Козіцького на

мітингу, який відбувся у м. Почасві у Крем'янецькому повіті 26 серпня 1923 р. критикували польську державність". Вони взивали місцеве населення до бунту проти існуючого стану речей. Депутати дозволяли собі і критику осадників. П. Васильчук наприклад говорив наступне: „польські осадники на Волині – це, як воші (wszy) на здоровому українському тілі, який народ повинен вигнати їх з своєї землі, а їхню землю поділити між собою”.

У 1930-ті рр. відносини між українським населенням та польськими колоністами не покращилось, а навіть і ще більше загострилось. Так, військові осадники хутора Новомалин у 1932 р. звертались до повітового старости Здолбунова з проханням про позбавлення посади вїта Новосельського Юзефа (Novosielskiego Józefa), вїта гміни Новомалин, який обзивав осадників „босьяками” та „ослами” і т. д., називаючи „дурнями”, тих осадників, що отримали землю.

У 1935 р. поблизу села Невірків (Newirkowa), що відносилось до кола Зарновкі (Zarnówki) Межирицької гміни відбулася сутичка між представниками української молоді та польським Союзом Стрільців. Такі сутички були не поодинокими.

Напруга у відносинах між українськими селянами і польськими колоністами не зменшувалася до початку Другої світової війни. Так, у березні 1939 р. відбувалися вибори до громадських самоуправ. Спроби польських властей провести своїх ставлеників до гмінних рад у ряді місцевостей краю викликали активний опір місцевого населення. Заворушення селян під час виборів поєднувалося з виступами проти осадників та загородової шляхти, які проводили колонізаторську політику на західноукраїнських землях.

Тож, можна зробити висновок, що українські селяни протягом усього міжвоєнного періоду виступали проти польського осадництва. У свою чергу польська влада зі свого боку відповідала жорстокими заходами проти наростаючої хвилі невдоволення, застосовуючи каральні заходи. І тому порозуміння між поляками та українцями в такій ситуації досягнути було неможливо, тому що, Польща послідовно проводила курс на колонізацію українських земель.

Мельник Роман Миколайович (здобувач кафедри політології Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ СУВЕРЕНІЗАЦІЇ В СИСТЕМІ РОСІЙСЬКОГО ФЕДЕРАЛІЗМУ

В ієрархії державної влади в Російській Федерації (РФ) Президент є ключовою фігурою. Оскільки згідно зі ст. 1 Конституції РФ є федеративною державою, державна влада в ній здійснюється не тільки федеральними державними органами, але і органами державної влади суб'єктів Федерації: республік, країв, областей, міст федерального значення, автономних області та округів. Звідси існує проблема взаємодії президентської влади і влади суб'єктів Федерації. Як показала практика 1993-1999 рр. Президент виступав як системоутворююча сила. Однак його роль була суперечливою.

Конституцією РФ на Президента і Уряд РФ покладено обов'язок забезпечувати здійснення федеральної виконавчої влади на території країни.

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ПОЛІТИКИ

**Матеріали IV міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів**

15 березня 2013 р.

А 43

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ
ПОЛІТИКИ.** Матеріали IV міжвузівської науково-практичної
конференції молодих політологів. 15 березня 2013 р. – Рівне:
РДГУ, 2013. – 117 с.

УДК 32

ББК 66

© Рівненський державний
гуманітарний університет, 2013

Підписано до друку 22.04.2013 р. Формат 60x84.
Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 8,55. Замовлення № 137/1. Наклад 300.

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
ПП Самборський І.О.
33028, м. Рівне, вул. Толстого, 3, тел. (0362) 22-41-20